

FARTES JA D'ESTAR FARTES

violència . patriarcat . discriminació . llenguatge . mitjans sexistes

Malgrat estar fartes, continuarem reivindicant i dient i cridant... Malgrat que amb la seva llei, la llei orgànica 1/2004 de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, l'estat consideri que ja ha fet suficient. I diem això perquè no n'hi ha més que llegir-se les dues primeres pàgines d'aquesta llei per adonar-se que no s'ha fet res. Ni a nivell educatiu, ni social, ni publicitari, les coses ens pinten igual. És l'estat un maltractador de dones també?

Considerem que sí. Sí, perquè ens invisibilitza, no té en compte els passos que ell mateix diu que cal seguir per prevenir aquesta violència: l'està permetent. Aquesta és una de les conseqüències de plasmar els nostres drets en lleis: aquests queden diluïts i no es compleixen. El que no funciona no és la llei en si, sinó tot l'entramat social que no fa que aquesta es compleixi. Crida l'atenció que, any rere any, segueixi augmentant el nombre de dones assassinades: al nostre costat, la veïna, la companya de feina, la coneguda que anava a comprar a la mateixa fruiteria... pensem que això no ens pot passar a nosaltres, però allà hi és. El sistema en el qual vivim s'encarrega de maquillar-lo, perquè amb prou feines ens adonem.

Una societat jerarquitzada, discriminatòria, patriarcal i capitalista, que basa la seva subsistència en el manteniment de les desigualtats i la violència com a una cosa natural, integrant-la a un sistema insolidari a fi de perpetuar-se. Una societat que ens invisibilitza perquè així s'estalvia una immensa fortuna en el manteniment de la seva estructura bàsica. Qui ens cuidarà millor que una dona?

Des de CGT volem que les coses canviïn, per això denunciem aquesta llei, que des del seu títol I, no fa més que emascarar el que veiem tots els dies:

- No es fan cursos de reciclatge per a les i els professionals que intervenen en tots els àmbits d'aquestes situacions.
- En l'àmbit educatiu, no s'ha elaborat cap assignatura ni classe especial sobre igualtat efectiva ni resolució pacífica de conflictes, excepte en Andalusia, on n'hi ha una d'optativa en secundària anomenada "Cambio social y género".
- En l'àmbit de la publicitat, n'hi ha prou amb veure la TV una estona i depenent de la franja horària, els anuncis són vergonyosos, no tenint res a veure amb les dones reals ni les seves necessitats.
- En l'àmbit sanitari, les i els professionals tenen un protocol en el qual fan parts judicials quan atenen alguna dona amb símptomes d'haver sofert una agressió, però cal encara també la denúncia de la dona.

I què dir del telèfon d'atenció al maltractament, el famós 016? Depenent de la comunitat autònoma, et passen amb el 112, o amb la policia... no sempre atenen directament, perdent un temps preciós en passar les trucades. Ah! I sens dubte, les trucades han de ser en castellà, no se li ocorri cridar a cap dona àrab, romanesa o anglesa que no entengui bé el nostre idioma, perquè llavors li passen amb l'empresa que han contractat per traduir, tot confidencialment, clar.

Des de CGT proposem que una vegada per sempre es tracti la violència contra les dones com un problema d'estat tan important com pot ser el terrorisme o la crisi. No podem continuar permetent que ens matin pels seus prejudicis patriarcal, per dir el que volem i per ser nosaltres mateixes.

Farta ja d'estar farta, ja em vaig cansar... de que amb la meua sang es faci ric el cosí de l'alcalde, el regidor, el diputat o el general!

Confederación General del Trabajo
Secretaría de la Mujer